

Udskriftsdato: 21. december 2025

2022/2 LSF 81 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi
(Udbetaling af støtte og opkrævning af betaling for elektricitet produceret
på udbudte havvindmølleparker og implementering af dele af VE II-
direktivet)**

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Forsyningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2021-845

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi¹⁾

(Udbetaling af støtte og opkrævning af betaling for elektricitet produceret på udbudte havvindmølleparker og implementering af dele af VE II-direktivet)

§ 1

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1791 af 2. september 2021, som senest ændret ved lov nr. 804 af 7. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:

»8) Omgivelsesenergi: Naturligt forekommende termisk energi og energi akkumuleret i miljøet med indskrænkede grænser, som kan lagres i den omgivende luft, med undtagelse af i afgangsluft, eller i overflade- eller spildevand.«

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 9 og 10.

2. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter nr. 9, der bliver nr. 10, som nyt nummer:

»11) Støtteordning: Enhver form for instrument, ordning eller mekanisme, som en EU-medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater anvender, og som fremmer brugen af energi fra vedvarende energikilder ved enten at mindske omkostningerne ved denne energi, at øge den pris, den kan sælges til, eller gennem indførelse af en VE-forpligtelse eller på anden måde at øge den mængde af denne energiform, der købes, herunder, investeringsstøtte, skattefritagelse- eller nedsættelse, skatterefusion, støtteordninger for VE-forpligtelser, herunder anvendelse af grønne certifikater, og direkte prisstøtte, herunder afregningstariffer og variable eller faste præmieudbetalinger.«

Nr. 10 bliver herefter nr. 12.

3. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter nr. 10, der bliver nr. 12, som nyt nummer:

»13) VE-forpligtelse: En støtteordning, der kræver, at en bestemt andel af energiproducenternes produktion stammer fra energi fra vedvarende energikilder, at en bestemt andel af energileverandørenes leverancer stammer fra energi fra vedvarende energikilder, eller at en bestemt andel af energiforbrugernes forbrug stammer fra energi fra vedvarende energikilder, herunder ordninger, under hvilke der kan udstedes grønne certifikater til opfyldelse af sådanne forpligtelser.«

Nr. 11 og 12 bliver herefter nr. 14 og 15.

4. I § 37, *stk. 1*, indsættes efter »§ 37 a«. : »og § 37 b, *stk. 1*«

5. Efter § 37 a indsættes:

»§ 37 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan udbetale støtte til elektricitet produceret på havvindmølleparker udbudt efter bestemmelserne i § 23.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan opkræve betaling for elektricitet produceret på havvindmølleparker udbudt efter bestemmelserne i § 23.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter de konkrete støtte- og betalingsmodeller i udbudsmaterialet for de enkelte havvindmølleparker.«

6. Efter kapitel 6 a indsættes:

»Kapitel 6 b

Generelle bestemmelser om VE-støtteordninger

§ 56 b. Denne bestemmelse omhandler generelle bestemmelser om finansielle støtteordninger til fremme af vedvarende energi.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør årligt en plan med den forventede støttetildeling for lovbundne finansielle støtteordninger til fremme af vedvarende energi, og som skal dække som reference i mindst de næste fem år eller, i tilfælde af budgetplanlægningsmæssige begrænsninger, de næste tre år.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren forpligtes til mindst hvert femte år at vurdere effektiviteten af støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder og deres vigtigste fordelingsmæssige virkninger for forskellige forbrugergrupper og for investeringer.

Stk. 4. Der ydes ingen støtte til vedvarende energi, der produceres ved affaldsforbrænding, hvis forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald (affaldsdirektivet) ikke er opfyldt.

Stk. 5. Oprindelsesgarantiers markedsværdi skal tages i betragtning i finansielle støtteordninger for vedvarende energikilder. Klima-, energi-, og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2023, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 4 og 5, træder i kraft den 1. juli 2023.

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget vedrører udbetaling af støtte og opkrævning af betaling for elektricitet produceret på udbudte havvindmølleparker samt gennemførelse af enkelte bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning), herefter benævnt VE II-direktivet.

Formålet med loven er for det første at sikre hjemmel til, at der kan udbetales støtte og opkræves betaling for elektricitet produceret på fremtidigt udbudte havvindmølleparker, samt at der kan fastsættes betingelser og nærmere vilkår for udbetaling af støtte eller opkrævning af betaling for elektricitet produceret på fremtidigt udbudte havvindmølleparker i de konkrete udbudsmaterialer.

Der er bred politisk enighed om opstilling af 9 GW havvindmølleparker efter udbud, inklusive Energiø Bornholm, inden udgangen af 2030 i medfør af flere politiske aftaler, herunder dele af Energiaftale af 29. juni 2018 mellem den daværende regering (Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Det Radikale Venstre samt Socialistisk Folkeparti (herefter ”energiaftalen fra 2018”), Klimaafale for energi og industri mv. af 22. juni 2020 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance samt Alternativet (herefter ”klimaafalen fra 2020”), Klimaafale om grøn strøm og varme af 25. juni 2022 mellem samme partier samt Kristendemokraterne (herefter ”klimaafalen fra 2022”), og dertil Finanslovsaftalen for 2022.

Det er gældende ret, at der efter hvert enkelt udbud af en havvindmøllepark er blevet tilvejebragt en hjemmel i lovebekendtgørelse nr. 1791 af 2. september 2021 om fremme af vedvarende energi (herefter benævnt VE-loven), som giver mulighed for at udbetale støtte til konkrete parker, jf. VE-lovens § 37, stk. 1. VE-lovens § 37 indeholder således det konkrete pristillæg til de enkelte parker.

Ved udbuddet af Thor Havvindmøllepark blev der for første gang udbudt en støttemodel, hvor der også er mulighed for, at producenten skal betale tillæg til staten, hvis referenceprisen pr. produceret kilowatt-time bliver højere end den aftalte pris. VE-loven giver hverken mulighed for at udbetale støtte eller for at opkræve betaling for elektricitet produceret på havvindmølleparker, der udbydes efter udbuddet af Thor Havvindmøllepark.

Det foreslås derfor med lovforslaget at tilvejebringe hjemmel i VE-loven til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udbetale støtte og opkræve betaling for elektricitet produceret på fremtidigt udbudte havvindmølleparker.

Modellerne for udbetaling af støtte og opkrævning af betaling for elektricitet produceret på havvindmølleparker vil forventeligt, som det hidtil har været kutyme for disse, blive drøftet med de relevante aftale- eller forligsparter forinden, at de bliver implementeret i de konkrete udbudsmaterialer. Forslaget vil således give mulighed for, at politiske aftaler om udbud af havvind efterfølgende vil kunne implementeres direkte i udbudsmaterialet for havvindmølleparken.

Formålet med lovforslaget er for det andet, at gennemføre og muliggøre gennemførelse af enkelte bestemmelser fra VE II-direktivet, der ikke blev gennemført i dansk ret inden den 30. juni 2021, da Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderede, at direktivbestemmelserne var myndighedsforpligtelser rettet mod medlemsstaterne, og at der derfor ikke var behov for gennemførelse i danske retsregler. Lovforsla-

get indebærer, at flere artikler vedrørende begrebsdefinitioner samt støtteordninger i VE II-direktivet implementeres i dansk ret. Det gælder bl.a. en forpligtelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til årligt at offentliggøre en langsigtet plan med forventede støttetildeling, samt hvert femte år foretage en vurdering af effektiviteten af støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Hjemmel til udbetaling af støtte og opkrævning af betaling for elektricitet produceret på udbudte havvindmølleparker

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af VE-lovens § 23, stk. 1, at der ved udbud gives tilladelse til udnyttelse af energi fra vand og vind på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, jf. VE-lovens § 22.

VE-loven indeholder bl.a. regler om pristillæg for elektricitet produceret på anlæg, som anvender vedvarende energikilder.

Det fremgår af § 37 i VE-loven, at pristillæg kan gives til elektricitet produceret på havvindmølleparker, som er udbudt efter bestemmelserne i VE-lovens § 23, jf. dog § 37 a. Dertil indeholder VE-lovens § 37, stk. 2 en liste over havvindmølleparker, som kan modtage støtte og det konkrete pristillæg. Udbetaling af støtte til udbudte havvindmølleparker forudsætter således i dag, at der etableres en hjemmel hertil for den konkrete havvindmøllepark.

Det fremgår af VE-lovens § 37 a, stk. 2, at der kan udbetales støtte og opkræves betaling for elektricitet produceret på Thor Havvindmøllepark.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har dermed ikke hjemmel til at udbetale støtte eller opkræve betaling for elektricitet produceret på fremtidigt udbudte havvindmølleparker.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udbudte havvindmølleparker, med undtagelse af Thor Havvindmøllepark, kan få udbetalt støtte, f.eks. i form af pristillæg, for den producerede elektricitet. VE-loven indeholder bestemmelser om pristillæg og udbetaling for elektricitet produceret på anlæg, som anvender vedvarende energikilder.

Regeringen har en ambition om, at den danske udbygning af vedvarende energi skal accelereres. Samtidig skal markedets innovative kompetencer aktiveres til fordel for at fastholde en høj forsyningssikkerhed i en fremtid, hvor energiforsyningen er afhængig af vedvarende energikilder. For at kunne imødekomme dette foreslås det at tilvejebringe en ny hjemmel, således at det bliver muligt at udbetale støtte til og opkræve betaling for elektricitet produceret på fremtidigt udbudte havvindmølleparker, samt at sikre hjemmel til, at de konkrete støtte- og betalingsmodeller kan fastsættes i de enkelte udbudsmaterialer, herunder for de fremtidige havvindmølleparker opsat ved Energiø Bornholm samt Energiø Nordsøen. Det er et vilkår bag Aftale om Finanslov for 2022, at 1 GW, som skal opstilles inden udgangen af 2030, ikke må belaste statens finanser negativt set over projektperioden. Dertil er det et vilkår for havvindmølleparker aftalt med klimaafspraken fra 2022, at 4 GW skal opstilles inden udgangen af 2030 uden at belaste statens finanser negativt, over projektperioden.

Da der henset til de politiske aftaler forventes en udbygning af 9 GW havvind til idriftsættelse inden udgangen af 2030, finder Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet det hensigtsmæssigt, at den foreslåede regulering udformes på en måde, så der ikke fremadrettet vil kræve lovændringer at etablere hjemmel for de enkelte havvindmølleparker.

Med støttemodellen for Thor Havvindmøllepark blev udbuddets vindende tilbudsgiver tildelt et variabelt støttetillæg pr. produceret kWh beregnet på baggrund af forskellen mellem den tilbudte aftalepris og en såkaldt referencepris. Referenceprisen er fast for en 12-måneders periode og beregnes som det simple gennemsnit af elpriserne i det foregående kalenderår. Er referenceprisen lavere end den aftalte pris, modtager producenten produktionsstøtte. Bliver referenceprisen omvendt højere end den aftalte pris, skal producenten betale tillæg til staten. Støtteniveauet reguleres hvert år for at følge den gennemsnitlige udvikling i markedsprisen for el. Det skal bevare producentens tilskyndelse til at producere, selv når prisen på elektricitet er høj og på den måde sikre, at der bliver produceret elektricitet på en måde, der svarer til markedets behov. Samtidig er producenten beskyttet mod risikoen for en lav gennemsnitlig markedspris for elektricitet. Dertil begrænses statens udgifter til støtte, og der gives mulighed for indtjening til staten, hvis elprisen bliver højere end det forventes på udbudstidspunktet. Det er forventningen, at støtten vil tildeles mere hensigtsmæssigt med den nye model.

På baggrund af ovenstående beskrevne model blev der, i forbindelse med udbuddet af Thor Havvindmøllepark, ud over en hjemmel til at kunne udbetale støtte, også indført en hjemmel til at opkræve betaling for elektricitet produceret på den udbudte havvindmøllepark, jf. VE-lovens § 37 a, stk. 2. VE-loven giver hverken mulighed for at udbetale støtte eller for at opkræve betaling for elektricitet produceret på havvindmølleparker, der udbydes efter udbuddet af Thor Havvindmøllepark.

Det foreslås derfor med lovforslaget at tilvejebringe hjemmel i VE-loven til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udbetale støtte og opkræve betaling for elektricitet produceret på fremtidigt udbudte havvindmølleparker, samt at tilvejebringe hjemmel til at de konkrete støtte- og betalingsmodeller skal fastsættes i de enkelte udbudsmaterialer.

Historisk set er beslutningen om at opkræve betaling og give støtte til havvind blevet aftalt ved et politisk forlig og på den baggrund senere blevet implementeret ved lov. Det vil ikke gælde fremadrettet med den i dette lovforslag foreslåede model, da behovet for at etablere hjemmel til udbetaling af støtte og opkrævning af betaling for produceret elektricitet på hver enkelt fremtidigt udbudt havvindmøllepark ikke vil eksistere.

Det forventes dog fortsat, at beslutning om at opkræve betaling eller at give støtte til havvindmølleparker samt de konkrete modeller vil blive drøftet med de relevante aftale- eller forligsparter, forinden de bliver implementeret i de konkrete udbudsmaterialer. Der forventes derfor, som hidtidig, inddragelse af aftaleparterne i forbindelse med fastsættelse af modeller. Desuden vil der, for så vidt modellerne medfører udgifter for staten, fortsat skulle opnås bevillingshjemmel på finansloven eller ved aktstykke.

De endelige udbudsbetingelser og kontraktvilkår skal fremgå af det udbudsmateriale, som offentliggøres samtidig med udbuddet. Visse betingelser angående pris og støtteforhold kan først endeligt fastsættes, når udbuddet er gennemført. I medfør af VE-lovens § 70 kan klima-, energi- og forsyningsministeren uddelegere sine kompetencer til Energistyrelsen. Det er fastsat i § 3, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 1366 af 28. september 2022, at Energistyrelsen udøver beføjelser i henhold til VE-loven på vegne af ministeren. Energistyrelsen har således beføjelser til bl.a. afholdelse af udbud, herunder evaluering af indkomne tilbud, samt til indgåelse af kontrakter med de vindende tilbudsgivere. Energistyrelsen har desuden hjemmel til at administrere indgåede kontrakter, herunder udbetaling af støtte og opkrævning af betaling.

I kraft af at lovforslaget vil give mulighed for udbetaling af støtte, kan der indgås udbudskontrakter på baggrund af lovforslaget, som relaterer sig til reglerne om statsstøtte. Disse vil skulle behandles efter de til enhver tid gældende EU-regler om statsstøtte, og vil skulle anmeldes til Europa-Kommissionen, medmindre støtten er omfattet af Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014

om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen) eller evt. forordninger som måtte erstatte denne. Der vil således ikke kunne tildeles støtte til havvindmølleparker, før en sådan ordning er godkendt af Europa-Kommissionen, medmindre støtten er omfattet af gruppefritagelsesforordningen.

2.2 Gennemførelse af enkelte bestemmelser fra VE II-direktivet

2.2.1 Gældende ret

VE II-direktivet, som havde implementeringsfrist den 30. juni 2021, omhandler blandt andet fælles EU-regler om støtteordninger.

Der er på nuværende tidspunkt ikke regler i dansk ret, som gennemfører de direktivbestemmelser, der foreslås gennemført ved dette lovforslag. Bestemmelserne blev ikke implementeret ved lov eller bekendtgørelser inden den 30. juni 2021, da Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderede, at direktivbestemmelserne rettede sig mod medlemsstaterne, og skulle efterleves i de enkelte støtte- og udbudsbetingelser, samt at der ikke var behov for gennemførelse i danske retsregler. Danmark har på baggrund af en begrundet udtalelse fra Europa-Kommissionen fundet anledning til at gennemføre bestemmelserne i danske retsregler (se afsnit 2.2.2 for uddybning).

Gennemførelsen vedrører nedenstående direktivbestemmelser.

VE II-direktivets artikel 3, stk. 3, 2. pkt. indeholder et forbud mod at yde støtte til vedvarende energi, der produceres ved affaldsforbrænding, hvis forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98 af 19. november 2008 om affald ikke er opfyldt.

Artikel 6 omhandler den finansielle støttes stabilitet. Det følger af artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne offentliggør en langsigtet plan, der forudser den forventede støttetildeling, og som skal dække som reference mindst de næste fem år eller, i tilfælde af budgetplanlægningsmæssige begrænsninger, de næste tre år. Planen skal indeholde den vejledende tidsplan, hyppigheden af udbudsprocedurer, hvis det er hensigtsmæssigt, den forventede kapacitet og det forventede budget eller den maksimale støtte pr. enhed, der forventes at blive tildelt, samt de forventede støtteberettigede teknologier, hvis det er relevant. Planen ajourføres én gang om året, eller når det er nødvendigt, for at afspejle den seneste markedsudvikling eller den forventede støttetildeling.

Det følger af artikel 6, stk. 4, at medlemsstaterne minimum hvert femte år vurderer effektiviteten af deres støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder og deres vigtigste fordelingsmæssige virkninger for forskellige forbrugergrupper og for investeringer. I vurderingen skal der tages hensyn til de virkninger, som mulige ændringer af støtteordningerne kan have. Den vejledende langsigtede planlægning om afgørelserne om støtte og udformning af ny støtte skal tage hensyn til resultaterne af denne vurdering. Medlemsstaterne medtager denne vurdering i de relevante ajourføringer af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og statusrapporter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018.

Det følger af artikel 19, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, at medlemsstaterne skal sikre, at når en producent modtager finansiell støtte fra en støtteordning, tages oprindelsesgarantiens markedsværdi for samme produktion i betragtning på passende vis i den relevante støtteordning. Af direktivbestemmelsen følger det, at det formodes, at oprindelsesgarantiens markedsværdi er blevet taget i betragtning på passende vis i ethvert af følgende tilfælde: a) hvor finansiell støtte ydes via en udbudsprocedure eller et omsætteligt grønt certificeringssystem, b) hvor oprindelsesgarantiernes markedsværdi tages administrativt i betragtning i niveauet af finansiell støtte, eller c) hvor oprindelsesgarantiene ikke udstedes direkte til producenten,

men til en leverandør eller forbruger, der køber energien fra vedvarende energikilder enten i et konkurrencepræget miljø eller i en langsigtet VE-elkøbsaftale.

2.2.2 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Danmark skal implementere VE II-direktivets bestemmelser om støtteordninger i dansk ret.

Bestemmelserne blev ikke implementeret ved lov eller bekendtgørelser inden 30. juni 2021, da Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderede, at direktivbestemmelserne var myndighedsforpligtelser for medlemsstaten, og at der ikke var behov for gennemførelse i danske retsregler.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderede ved implementering af øvrige bestemmelser fra VE II-direktivet, jf. forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, biobrændstofloven, lov om naturgasforsyning og forskellige andre love fremsat den 27. januar 2021, at kravet om at tage markedsværdien af oprindelsesgarantierne i betragtning i støtteordninger var rettet mod medlemsstaterne, og ville fremadrettet i udformningen af nye støtteordninger sikre, at markedsværdien af oprindelsesgarantier tages i betragtning i overensstemmelse med direktivet. Det blev derfor vurderet, at der ikke var behov for regulering herom i lov eller bekendtgørelse.

Disse ovenstående vurderinger er revideret, og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder nu, at det er nødvendigt at implementere direktivbestemmelserne i danske retsregler. De nye vurderinger er foretaget på baggrund af en begrundet udtalelse fra Europa-Kommissionen, som Danmark modtog den 29. september 2022.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at implementeringen af direktivbestemmelserne vil bidrage til forudsigelighed, transparens og ensartethed ved såvel nye støtteordninger som ved revidering af eksisterende støtteordninger.

Artikel 6 omhandler den finansielle støttes stabilitet. Bestemmelsen har til formål, at sikre at finansielle støtteordninger til vedvarende energi er forudsigelige og stabile, samt at undgå hyppige ændringer eller ændringer med tilbagevirkende kraft. Artikel 6, stk. 3 indebærer en konkret forpligtelse til at offentliggøre en langsigtet plan, der forudser den forventede støttetildeling, og som skal dække som reference som minimum de næste fem år eller, i tilfælde af budgetplanlægningsmæssige begrænsninger, de næste tre år. Artikel 6, stk. 4 indebærer ligeledes en konkret forpligtelse til mindst hvert femte år at vurdere effektiviteten af støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energi.

På nuværende tidspunkt offentliggør Danmark ikke en sådan samlet plan i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3. Danmark offentliggør dog årligt den finansielle støttetildeling i finansloven, som er det juridiske grundlag for disponeringen af indtægter og udgifter i staten i det kommende finansår. I finansloven beskrives tildeling i indeværende år, det kommende budgetår, samt 3 år frem.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår på baggrund af ovenstående, at forpligte klima-, energi- og forsyningsministeren til årligt at udarbejde og offentliggøre en langsigtet plan i overensstemmelse med VE II-direktivets artikel 6, stk. 3, samt til mindst hvert femte år at foretage en vurdering af finansielle støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med VE II-direktivets artikel 6, stk. 4.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår yderligere, at VE II-direktivets artikel 3, stk. 3, 2. pkt., gennemføres ved indsættelse af bestemmelse herom i VE-loven. Direktivbestemmelsen foreskriver, at der ikke ydes støtte til vedvarende energi, der produceres ved affaldsforbrænding, hvis forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling i affaldsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af

19. november 2008 – senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF), ikke er opfyldt.

Her bemærker Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at bestemmelsen skaber en sammenhæng mellem de miljøretlige regler for særskilt indsamling af affald og VE II-direktivets regler for støtteordninger. Det bemærkes herudover, at henvisningen til særskilt indsamling i direktivbestemmelsen bl.a. refererer til affaldsdirektivets artikel 10, stk. 4, hvor det fremgår, at affald, som er indsamlet særskilt for at blive forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt i henhold til artikel 11, stk. 1, og artikel 22, ikke forbrændes, dog med undtagelse af affald hidrørende fra efterfølgende behandlinger af det særskilte indsamlede affald, for hvilket forbrænding giver det bedste miljømæssige resultat. I affaldsrammedirektivets artikel 22 fremgår, at der skal ske særskilt indsamling af bioaffald med henblik på kompostering og bioforgasning af bioaffald, mens det i artikel 11 bl.a. fremgår, at der skal ske særskilt indsamling af papir, metal, plast og glas.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at der på nuværende tidspunkt ikke er finansielle støtteordninger, hvor der ydes finansiell støtte i strid med VE II-direktivets artikel 3, stk. 3, 2. pkt. Det bemærkes derudover, at affaldsdirektivets krav til særskilt indsamling allerede er implementeret i dansk lovgivning. I væsentlighed er implementering sket i lov om miljøbeskyttelse og regler udstedt i medfør heraf. Regler om særskilt indsamling af bl.a. papiraffald samt bioaffald i form af bl.a. madaffald og haveaffald er implementeret i bekendtgørelse nr. 2512 af 10. december 2021 om affald (affaldsbekendtgørelsen) kapitel 6 ”Kommunale affaldsordninger” og kapitel 9 ”Affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering”.

Når producenter af vedvarende energi modtager finansiell støtte, tages markedsværdien af oprindelsesgarantierne for samme produktion i betragtning på passende vis i den relevante støtteordning. Det fremgår af VE II-direktivet, at medlemsstaterne kan vælge, hvilke midler og mekanismer, der skal anvendes for at tage markedsværdien af oprindelsesgarantier i betragtning. VE II-direktivets artikel 19, stk. 2, fjerde afsnit, angiver en formodningsregel for, hvornår det formodes, at oprindelsesgarantiens markedsværdi er blevet taget i betragtning på passende vis.

Med henblik på at indføre en passende national foranstaltning og formodningsregel for indregning af oprindelsesgarantiens markedsværdi i støtteudmøntning foreslås det, at kravet i artikel 19, stk. 2, tredje afsnit skrives ind i VE-loven. Kravet omhandler, at når en producent modtager finansiell støtte fra en støtteordning, tages oprindelsesgarantiens markedsværdi for samme produktion i betragtning på passende vis i den relevante støtteordning. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at ministeren bør fastsætte de nærmere regler om indregning af oprindelsesgarantiens markedsværdi i støtteudmøntninger i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, fjerde afsnit.

I medfør af VE-lovens § 70 kan klima-, energi- og forsyningsministeren uddelegere sine kompetencer til Energistyrelsen. Det er fastsat i § 3, nr. 4 i bekendtgørelse nr. 1366 af 28. september 2022, at Energistyrelsen udøver beføjelser i henhold til VE-loven på vegne af ministeren.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår, at ovenstående direktivbestemmelser gennemføres i en ny bestemmelse i et nyt kapitel 6 b. Kapitlet vil indeholde generelle bestemmelser for VE-støtteordninger, og har til hensigt at bidrage til forudsigelighed, transparens og ensartethed ved støtteordninger.

3. Konsekvenser for FN's verdensmål

Lovforslaget vurderes ikke i sig selv at have positive eller negative konsekvenser for FN's verdensmål.

Lovforslaget vil ikke i sig selv medføre igangsættelse af konkrete initiativer med det formål at reducere

Danmarks udledninger af drivhusgasser. Det skyldes, at lovforslaget udelukkende vil give mulighed for udbetaling af støtte og opkrævning af betaling for elektricitet produceret af fremtidigt udbudte havvindmølleparker samt tilvejebringe hjemmel til, at de konkrete støtte- og betalingsmodeller kan fastsættes i de enkelte udbudsmaterialer. Lovforslaget gennemfører derudover enkelte bestemmelser fra VE II-direktivet.

Lovforslaget kan bidrage til at fremme vedvarende energi på havet ved at muliggøre udbetaling af støtte og opkrævning af betaling for elektricitet produceret fra havvindmølleparkerne, som skal i udbud, til opfyldelsen af flere politiske aftaler om udbygning af vedvarende energi på havet.

Lovforslaget kan dermed understøtte Danmarks grønne omstilling, vejen mod 70 pct. reduktion af drivhusgasudledninger i 2030, klimalovens mål om klimaneutralitet i senest 2050 og regeringens ambition om klimaneutralitet i 2045.

Lovforslaget kan derfor have indirekte positive konsekvenser for opnåelse af FN's verdensmål, herunder verdensmål 7 om *bæredygtig energi* og verdensmål 13 om *klimaindsats*. Lovforslaget vurderes tillige at understøtte delmål 13.2 om at *tiltag mod klimaforandringer skal integreres i nationale politikker, strategier og planlægning*, da lovforslaget er medvirkende til at danne rammerne for Danmarks udvikling mod et klimaneutralt samfund.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil ikke i sig selv have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes indirekte at kunne medføre udgifter og indtægter for staten, alt efter hvilke modeller, der fremadrettet besluttes for de fremtidigt udbudte havvindmølleparker. Omfanget af økonomiske konsekvenser for det offentlige vil afhænge af, hvilke konkrete modeller for de enkelte udbud, der besluttes. Både udbetaling af støtte og opkrævning af betaling fra koncessionshavere afhænger af den langsigtede udvikling i elprisen og den aftalte pris i henhold til det vindende tilbud.

Det er et vilkår bag Aftale om Finanslov for 2022, at 1 GW, som skal opstilles inden udgangen af 2030, ikke må belaste statens finanser negativt set over projektperioden. Dertil er det et vilkår for havvindmølleparker aftalt med klimaafspraken fra 2022, at 4 GW skal opstilles inden udgangen af 2030 uden at belaste statens finanser negativt, over projektperioden.

Det vil dog være forbundet med en mindre implementeringskonsekvens og udgiftsstigning for det offentlige, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet forpligtes til årligt at offentliggøre en plan for budgetterede støttetildelinger. Det forventes dog, at stigningen er begrænset, og den forventes at kunne afholdes inden for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets nuværende ramme, da ministeriet i forvejen udarbejder støttefremskrivninger til brug for den årlige finanslov samt til administration af støtteordninger. Lovforslagets øvrige dele omkring gennemførelse af enkelte bestemmelser fra VE II-direktivet vurderes ikke at ville medføre konsekvenser for det offentlige, da ændringerne først og fremmest bundet i implementering af EU-ret, som der i forvejen er en forpligtelse til at efterleve.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning er ikke relevante for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vil ikke i sig selv have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De indirekte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med forslagets del vedrørende havvind forventes samlet at være positive. Således forventes en sidegevinst ved etableringen af de fremtidige havvindmølleparker i form af jobskabelse i Danmark, bl.a. fordi anlægsværdien og investeringen per

havvindmøllepark forventes at være ca. 16 mia. kr. Hertil kommer Energiø Bornholm, som med sine 3 GW forventes at have en anlægsværdi på omkring 45 mia. kr.

Det bemærkes, at det er valgfrit for tilbudsgiverne at afgive tilbud.

Der vurderes ikke at være væsentlige administrative omstillingsomkostninger eller løbende efterlevelseshomkostninger i forbindelse med lovforslaget. Det bemærkes dertil, at det er frivilligt at afgive tilbud, hvorfor koncessionshaverne har accepteret vilkårene for evt. opkrævning af betaling til staten.

Lovforslagets del om gennemførelse af enkelte bestemmelser fra VE II-direktivet vurderes ikke at ville medføre konsekvenser for erhvervslivet, da ændringerne først og fremmest bunder i implementering af EU-ret, der i forvejen er en forpligtelse til at efterleve, og i øvrigt vedrører forpligtelser til myndigheder som støttegiver.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at ville medføre administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke i sig selv at have klimamæssige konsekvenser.

Lovforslaget tilvejebringer hjemmel til udbetaling af støtte og opkrævning af betaling for elektricitet produceret på de fremtidige havvindmølleparker samt tilvejebringer hjemmel til, at de konkrete støtte- og betalingsmodeller kan fastsættes i de enkelte udbudsmaterialer.

Lovforslaget bidrager indirekte til en øget anvendelse af havvind til energiproduktion, der vil reducere udledningen af drivhusgasser, idet den klimaneutrale energiproduktion fra anvendelse af havvindmøllerne vil kunne fortrænge fossile energiformer som naturgas, kul og olie. Dette vil også muliggøre en grøn elektrificering i andre sektorer, der hermed også bidrager med drivhusgasreduktioner.

Lovforslagets del omkring gennemførelse af generelle bestemmelser fra VE II-direktivet vurderes ikke at ville medføre klimamæssige konsekvenser, da ændringerne først og fremmest bunder i implementering af EU-ret, som der i forvejen er en forpligtelse til at efterleve.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke i sig selv at have positive eller negative miljø- og naturmæssige konsekvenser.

I forbindelse med opstilling af havvindmøller foretages der miljøkonsekvensvurderinger efter gældende klima- og miljøretlige regler for at sikre, at havvindmølleparker bliver bedst muligt tilpasset omgivelserne, og at miljøet ikke påvirkes unødvendigt.

Lovforslagets del om gennemførelse af enkelte bestemmelser fra VE II-direktivet vurderes ikke at ville medføre miljø- og naturmæssige konsekvenser, da ændringerne først og fremmest bunder i implementering af EU-ret, som der i forvejen er en forpligtelse til at efterleve.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget tilvejebringer bl.a. hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne udbetale støtte til elektricitet produceret på fremtidigt udbudte havvindmølleparker. En sådan støtte vil udgøre statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1 i traktaten, og vil skulle behandles efter de til enhver tid gældende EU-regler om statsstøtte, herunder anmeldes til og godkendes af Europa-Kommissionen efter retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022, medmindre den er omfattet

af Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning. Afholdelse af udbud, kontrakt med de vindende tilbudsgivere og udbetaling af støtte m.v. vil skulle overholde EU-regler om statsstøtte og de betingelser, som vil følge af Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse eller af gruppefritagelsesforordningen. Der tages således bl.a. forbehold for, at Europa-Kommissionen i en evt. statsstøttegodkendelse kan stille vilkår i forhold til indretning af støttemodellen og udbudsbetingelserne. I tilfælde hvor støtten skal anmeldes til og godkendes af Europa-Kommissionen, vil tildeling af støtte først kunne gennemføres, når og i det omfang Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse foreligger.

Lovforslaget gennemfører eller muliggør gennemførelse af dele af VE II-direktivets artikel 2 om definitioner, artikel 3, stk. 3, 2. pkt. om støtte til vedvarende energi produceret ved affaldsforbrænding, artikel 6 om den finansielle støttes stabilitet og artikel 19, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, om at tage oprindelsesgarantiens markedsværdi i betragtning på passende vis i de relevante støtteordninger. Bestemmelserne blev ikke gennemført ved lov eller bekendtgørelser inden VE II-direktivets implementeringsfrist den 30. juni 2021, da Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderede, at direktivbestemmelserne var myndighedsforpligtelser for medlemsstaten, og at der ikke var behov for gennemførelse i danske retsregler. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har på baggrund af en begrundet udtalelse fra Europa-Kommissionen, som Danmark modtog den 29. september 2022, foretaget en revurdering. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at de foreslåede bestemmelser ikke har erhvervsøkonomiske konsekvenser med den virkning, at reglerne om erhvervsrettet EU-regulering skal iagttages, da lovforslaget vedrører forpligtelser til myndigheder som støttegiver.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. januar 2023 til den 20. februar 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Affald Plus, AffaldVarme Aarhus, Aktiveenergiforbrugere, Aluminium Danmark, Ankenævnet på Energiområdet, Andel, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Asfaltindustrien, BAT-kartellet, Better Energy, Billund Vand A/S, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Business Danmark, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebø A/S, Byggeskadefonden, C4 – Carbon Capture Cluster Copenhagen, Crossbridge Energy Fredericia, Center for Electric Power and Energy (DTU), CEPOS, Cerius, Cevea, Center for Electric Power and Energy (DTU), CTR, CO-industri, Concito, COWI, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, ADB(Association Dansk Biobrændsel), DAKOFA, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danske halmleverandører, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Danske Bygningscenter, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Producentansvarssystem, Dansk Retursystem A/S, Dansk Shell A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Solkraft, Dansk Told- og Skatteforbund,

Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder DANSKE ARK, Danske Commodities A/S, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Havne, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, DCC Energi Naturgas, De frie Energiselskaber, DELTA Dansk Elektronik, DENFO, Danske Energiforbrugere, Rådet for grøn omstilling, DI, DKCPC, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, E. ON Danmark A/S, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet, Energisammenslutningen, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Enyday, Equinor, Erhvervsflyvningens Sammenslutning (ES-DAA), EUROPEAN GREEN CITIES, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frie Funktionærer, FSE, FSR Danske revisorer, GAFSAM, Gaz-system, GRAKOM, Greenpeace, GreenTech Advisor, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Green Power Denmark, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Havarikommissionen, Hess Denmark ApS, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, HORESTA, SMV Danmark, H2 Energy Esbjerg, Hulgaard advokater, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, Investering Danmark, IT-Branchen, Justitia, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede, LCA Center, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lundsby Biogas, MOE Rådgivende ingeniører, Mellemfolkeligt Samvirke, Metalemballagegruppen, Middelgrundens Vindmøllelaug, Mineralolie Brancheforeningen, Mærsk Drilling, Maabjerg Energy Center – MEC, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy, N1 A/S, NetVarme, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk Energirådgivning ApS, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nærbutikkernes landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Otto Kjær, Oxfam IBIS, Partnerskabet for Bølgekraft, Planenergi, Plan og Projekt, Plesner Advokatpartnerselskab, Plastindustrien, Procesindustrien, Radius Elnet A/S, Rambøll, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Ren Energi Oplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, Restaurationsbranchen.dk, Rådet for Bæredygtig Trafik, SEAS-NVE, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, SMVdanmark, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, SRF Skattefaglig Forening, Statens ByggeforskningsInstitut, Syd Energi (SE), Synergi, Substain, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S. A., T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, VELTEK, Verdo Randers, Vestforbrænding, Vestas Wind systems A/S, Vindenergi Danmark, Vin og Spiritus Organisation i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, Neptune Energy Denmark ApS, Wind Denmark, Wind Estate A/S,

Wintershall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Energikoncern, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet og 92-Gruppen.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	De økonomiske konsekvenser afhænger af konkrete politiske aftaler om støtte- eller betalingsmodeller for de konkrete udbud af havvindmølleparker.	De økonomiske konsekvenser afhænger af konkrete politiske aftaler om støtte- eller betalingsmodeller for de konkrete udbud af havvindmølleparker.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget har indirekte positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da udbud af havvindmølleparker sikrer mulighed for omsætning og arbejdspladser.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Lovforslaget har indirekte positive klimamæssige konsekvenser. Opstilling af havvindmølleparker, forventes af bidrage til den reduktion af nationale drivhusgasser.	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Lovforslaget har ikke i sig selv negative miljø- og naturmæssige konsekvenser. Lovforslaget indeholder en hjemmel, som ikke i sig selv vil have negative konsekvenser for miljø og natur. I det omfang at hjemmellen udnyttes,

		vil dette medføre, at der meddeles til- ladelse til aktiviteter, som kan have miljø- og naturmæssige konsekvenser.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget muliggør udbetaling af støtte for elektricitet produceret på havvindmølleparker, der kan udgøre statsstøtte i henhold artikel 107, stk. 1 i TEUF-traktaten. Eventuel støtte skal derfor anmeldes og godkendes af Europa-Kommissionen, medmindre støtten er omfattet af gruppefritagelsesforordningen. Lovforslaget gennemfører eller muliggør gennemførelse af dele af VE II-direktivets artikel 2 om definitioner, artikel 3, stk. 3, andet punktum om støtte til vedvarende energi produceret ved affaldsforbrænding, artikel 6 om den finansielle støttes stabilitet og artikel 19, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, om at tage oprindelsesgarantiens markedsværdi i betragtning på passende vis i de relevante støtteordninger. Bestemmelserne blev ikke gennemført ved lov eller bekendtgørelser inden VE II-direktivets implementeringsfrist den 30. juni 2021, da Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderede, at direktivbestemmelserne var myndighedsforpligtelser for medlemsstaten, og at der ikke var behov for gennemførelse i danske retsregler. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har på baggrund af en begrundet udtalelse fra Europa-Kommissionen, som Danmark modtog den 29. september 2022, foretaget en revurdering.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimums- krav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1-3

Den gældende § 5 definerer i dag 12 centrale begreber i loven.

Der er på nuværende tidspunkt ikke regler, der implementerer VE II-direktivets definitioner af ”omgivelsesenergi” og ”VE-forpligtelse” i dansk ret. Definitionen af begrebet ”støtteordning” er implementeret i bekendtgørelse nr. 1216 af 7. juni 2021 om oprindelsesgarantier for elektricitet, gas, fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder.

Den foreslåede ordning vil medføre, at definitionerne for omgivelsesenergi, støtteordning og VE-forpligtelse vil fremgå af VE-lovens § 5.

Det følger af den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 8, at omgivelsesenergi defineres, som naturligt forekommende termisk energi og energi akkumuleret i miljøet med indskrænkede grænser, som kan lagres i den omgivende luft, med undtagelse af i afgangsluft, eller i overflade- eller spildevand.

Begrebsdefinitionen er en gennemførelse af VE II-direktivets artikel 2, nr. 2. Begrebet omgivelsesenergi benyttes i dansk ret først og fremmest i forbindelse med definitionen af energi fra vedvarende energikilder

i VE-lovens § 2, stk. 2. Det kan dog ikke udelukkes, at begrebet får betydning i forhold til fremtidige støtteordninger, da begrebet definerer en vedvarende energikilde.

Det følger af den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 11, at en støtteordning defineres som enhver form for instrument, ordning eller mekanisme, som en EU-medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater anvender, og som fremmer brugen af energi fra vedvarende energikilder ved enten at mindske omkostningerne ved denne energi, at øge den pris, den kan sælges til, eller gennem indførelse af en VE-forpligtelse eller på anden måde at øge den mængde af denne energiform, der købes, herunder, investeringsstøtte, skattefritagelse- eller nedsættelse, skatterefusion, støtteordninger for VE-forpligtelser, herunder anvendelse af grønne certifikater, og direkte prisstøtte, herunder afregningstariffer og variable eller faste præmieudbetalinger.

Begrebsdefinitionen er en gennemførelse af VE II-direktivets artikel 2, nr. 5.

Det følger af den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 13, at en VE-forpligtelse defineres som en støtteordning, der kræver, at en bestemt andel af energiproducenternes produktion stammer fra energi fra vedvarende energikilder, at en bestemt andel af energileverandørernes leverancer stammer fra energi fra vedvarende energikilder, eller at en bestemt andel af energiforbrugernes forbrug stammer fra energi fra vedvarende energikilder, herunder ordninger, under hvilke der kan udstedes grønne certifikater til opfyldelse af sådanne forpligtelser.

Begrebsdefinitionen er en gennemførelse af VE II-direktivets artikel 2, nr. 6.

Til nr. 4

Det fremgår af VE-lovens § 37, stk. 1, at bestemmelsen omhandler pristillæg til elektricitet produceret på havvindmølleparker udbudt efter bestemmelserne i VE-lovens § 23, jf. dog § 37 a.

Det følger af den foreslåede ændring af VE-lovens § 37, *stk. 1*, at der i bestemmelsen indsættes en henvisning til § 37 b, stk. 1.

Den foreslåede ændring af § 37, stk. 1, vil medføre, at der i bestemmelsen henvises til, at der i VE-lovens § 37 b, stk. 1, også er en bestemmelse, der omhandler støtte til elektricitet produceret på havvindmølleparker udbudt efter bestemmelserne i VE-lovens § 23.

Den foreslåede ændring er således en følge af, at der foreslås indsat en ny bestemmelse i § 37 b, stk. 1.

Til nr. 5

Det fremgår af VE-lovens § 23, stk. 1, at der ved udbud gives tilladelse til udnyttelse af energi fra vand og vind på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, jf. VE-lovens § 22.

Det fremgår af VE-lovens § 37, at pristillæg kan gives til elektricitet produceret på havvindmølleparker, som er udbudt efter bestemmelserne i § 23. Dertil indeholder VE-lovens § 37, stk. 2, en udtømmende liste over hvilke havvindmølleparker, som kan modtage støtte og det konkrete støttebeløb.

Det fremgår af VE-lovens § 37 a, at der kan udbetales støtte og opkræves betaling for elektricitet produceret på Thor Havvindmøllepark.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har dermed ikke hjemmel til at udbetale støtte eller opkræve betaling for elektricitet produceret på fremtidigt udbudte havvindmølleparker.

Det følger af den foreslåede § 37 b, *stk. 1*, at der indsættes en ny bestemmelse, der giver mulighed for, at

klima-, energi- og forsyningsministeren kan udbetale støtte til elektricitet produceret på havvindmølleparker udbudt i medfør af VE-lovens § 23.

Med den foreslåede bestemmelse får klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at udbetale støtte til elektricitet produceret på fremtidigt udbudte havvindmølleparker.

Det er ikke forventningen, at der i alle fremtidige udbud vil være behov for at beslutte støttemodeller for etableringen af udbudte havvindmøller, men den foreslåede bestemmelse vil give muligheden herfor.

Med den foreslåede indsættelse af § 37 b, stk. 2, indsættes en ny bestemmelse, der vil give mulighed for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan opkræve betaling for elektricitet produceret på havvindmølleparker udbudt i medfør af VE-lovens § 23.

Med den foreslåede bestemmelse får klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at opkræve betaling for elektricitet produceret på fremtidigt udbudte havvindmølleparker.

Det følger af den foreslåede § 37 b, stk. 3, at der indsættes en ny bestemmelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter de konkrete støtte- og betalingsmodeller i udbudsmaterialet for de enkelte havvindmølleparker.

Det følger således af den foreslåede bestemmelse, at de endelige udbudsbetingelser og kontraktvilkår m.v., herunder støtte- og betalingsmodeller, skal fremgå af det udbudsmateriale, som offentliggøres samtidig med udbuddet.

Det er ikke på forhånd klarlagt, hvor i de fremtidige udbudsmaterialer, at dette skal fremgå. Det kan potentielt fremgå af flere dokumenter, eksempelvis koncessionsaftale, udbudsbekendtgørelse, udbudsbetingelserne og/eller i et separat bilag. Det vurderes i forbindelse med de enkelte udbud, hvordan dette mest hensigtsmæssigt bør fremgå.

Visse betingelser angående pris og støtteforhold kan først endeligt fastsættes i koncessionsaftalen, når et udbud er gennemført.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

VE II-direktivets artikel 3, stk. 3, 2. pkt., artikel 6, stk. 3-4 samt artikel 19, stk. 2, tredje og fjerde afsnit foreslås gennemført i et nyt *kapitel 6 b* med titlen ”Generelle bestemmelser for VE-støtteordninger”.

Den foreslåede § 56 b er en gennemførelse af VE II-direktivets artikel 3, stk. 3, 2. pkt., artikel 6, stk. 3-4 samt artikel 19, stk. 2, tredje og fjerde afsnit.

Det følger af den foreslåede § 56 b, stk. 1, at bestemmelsen indeholder generelle bestemmelser om finansielle støtteordninger til fremme af vedvarende energi.

Der er ingen regler i gældende ret, som gennemfører kravet i VE II-direktivets artikel 6, stk. 3 om, at medlemsstaten skal offentliggøre en langsigtet plan, der forudser den forventede støttetildeling, og som skal dække som reference mindst de næste fem år eller, i tilfælde af budgetplanlægningsmæssige begrænsninger, de næste tre år. Danmark offentliggør dog årligt den finansielle støttetildeling i finansloven, som er det juridiske grundlag for disponeringen af indtægter og udgifter i staten i det kommende finansår. I finansloven beskrives tildeling i indeværende år, det kommende budgetår samt 3 år frem.

Det følger af den foreslåede § 56 b, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren forpligtes til årligt at offentliggøre en plan med den forventede støttetildeling for lovbundne finansielle støtteordninger til

fremme af vedvarende energi, og som skal dække som reference i mindst de næste fem år eller, i tilfælde af budgetplanlægningsmæssige begrænsninger, de næste tre år.

Den foreslåede bestemmelse er en gennemførelse af VE II-direktivets artikel 6, stk. 3.

Da formålet med VE II-direktivets artikel 6 er, at sikre den finansielle støttes stabilitet, vurderes det, at denne plan kan begrænses til de lovbundne støtteordninger og dermed ikke enkeltstående støtteprojekter. Planen skal bidrage til at sikre stabilitet, da manglende forudsigelighed og stabilitet af politikker har en direkte indvirkning på kapitalfinansieringsomkostningerne, udgifter til projektudvikling og derfor på de samlede omkostninger ved at udbrede vedvarende energi.

Der er ingen regler i gældende ret, som gennemfører kravet i VE II-direktivets artikel 6, stk. 4 om, at medlemsstaten mindst hvert femte år vurderer effektiviteten af deres støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder og deres vigtigste fordelingsmæssige virkninger for forskellige forbrugergrupper og for investeringer.

Det følger af den foreslåede § 56 b, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren forpligtes til mindst hvert femte år at vurdere effektiviteten af støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder og deres vigtigste fordelingsmæssige virkninger for forskellige forbrugergrupper og for investeringer.

Den foreslåede bestemmelse er en gennemførelse af VE II-direktivets artikel 6, stk. 4.

I vurderingen skal der tages hensyn til de virkninger, som mulige ændringer af støtteordningerne kan have. Den vejledende langsigtede planlægning om afgørelserne om støtte og udformning af ny støtte skal tage hensyn til resultaterne af denne vurdering. Vurderingen skal medtages i de relevante ajourføringer af integrerede nationale energi- og klimaplaner og statusrapporter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018. Bestemmelsen har bl.a. til formål at forhindre, at en revision af en eventuel støtte til projekter for vedvarende energi påvirker projekternes økonomiske levedygtighed negativt.

Der er ingen regler i gældende ret, som gennemfører VE II-direktivets artikel 3, stk. 3, 2. pkt. om at der ikke ydes støtte til vedvarende energi produceret ved affaldsforbrænding, hvis reglerne om særskilt indsamling i affaldsdirektivet ikke er opfyldt.

I VE-lovens § 5, stk. 1, nr. 3 defineres den bionedbrydelige del af affald som biomasse. Biomasse er efter VE-lovens § 2, stk. 2 en vedvarende energikilde. Det er således udelukkende afbrænding af bionedbrydeligt affald, der kan anses som en vedvarende energikilde. I VE-lovens § 5, stk. 1, nr. 3, 2. pkt. og VE-lovens bilag 1 defineres biomasse som er støtteberettiget efter VE-loven. Det er kun biomassemateriale listet i VE-lovens bilag 1, hvilket fortrinsvis er træbiomasse, halm mv., som er støtteberettiget efter VE-lovens støtteordninger til afbrænding af biomasse.

Det følger af den foreslåede § 56 b, stk. 4, at der ikke ydes støtte til vedvarende energi, der produceres ved affaldsforbrænding, hvis forpligtelserne, vedrørende særskilt indsamling fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald (affaldsdirektivet) ikke er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse er en gennemførelse af VE II-direktivets artikel 3, stk. 3, 2. pkt.

Da det vurderes, at Danmark ikke har eksisterende finansielle støtteordninger i strid med den foreslåede bestemmelse, så har den foreslåede bestemmelse ikke til hensigt at begrænse eller udvide de eksisterende støtteordninger til afbrænding af biomasse i VE-lovens §§ 45 a-45 b.

Den foreslåede ændring vil indebære, at det tydeliggøres i dansk lovgivning, at der ikke kan ydes støtte til vedvarende energi, der produceres ved affaldsforbrænding, hvis forpligtelserne vedrørende særskilt

indsamling i affaldsdirektivet ikke er opfyldt. Bestemmelsen har i lighed med de øvrige bestemmelser i den foreslåede § 56 b til hensigt at skabe forudsigelighed og gennemsigtighed. Hensynet bag den foreslåede § 56 b, stk. 4 skal ses i lyset af VE II-direktivets præambelbetragtninger 21 og 29, hvor det bl.a. fremgår, at politikker til støtte af vedvarende energi bør være forudsigelige, samt at medlemsstaterne bør undgå at indføre støtteordninger, der ville være i strid med målene for affaldsbehandling og ville føre til ineffektiv anvendelse af genanvendeligt affald.

Der er ingen regler i gældende ret, som eksplicit foreskriver, at når en producent modtager finansiel støtte fra en støtteordning, tages oprindelsesgarantiens markedsværdi for samme produktion i betragtning på passende vis i den relevante støtteordning.

Det følger af den foreslåede § 56 b, stk. 5, at oprindelsesgarantiens markedsværdi skal tages i betragtning i finansielle støtteordninger for vedvarende energikilder, samt at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Den foreslåede bestemmelse er en gennemførelse af VE II-direktivets artikel 19, stk. 2, tredje og fjerde afsnit.

Det formodes, at oprindelsesgarantiens markedsværdi bliver taget i betragtning på passende vis i ethvert af følgende tilfælde: a) hvor finansiel støtte ydes via en udbudsprocedure eller et omsætteligt grønt certificeringssystem, b) hvor oprindelsesgarantiens markedsværdi tages administrativt i betragtning i niveauet af finansiel støtte, eksempelvis ved overkompensationsvurderinger, eller c) hvor oprindelsesgarantierne ikke udstedes direkte til producenten, men til en leverandør eller forbruger, der køber energien fra vedvarende energikilder enten i et konkurrencepræget miljø eller i en langsigtet VE-elkøbsaftale.

Den foreslåede ordning vil indebære, at ministeren kan fastsætte regler til yderligere gennemførelse af VE II-direktivets artikel 19, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, med henblik på at indføre en foranstaltning og formodningsregel for indregning af oprindelsesgarantiens markedsværdi i støtteudmøntninger.

Det forventes, at ministeren vil udmønte bemyndigelsen til at foretage ændringer i eksisterende bekendtgørelser, som regulerer relevante finansielle støtteordninger og/eller oprindelsesgarantier.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 og 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juni 2023. Lovens § 1, nr. 4 og 5 foreslås at træde i kraft den 1. juli 2023.

Den foreslåede ordning indebærer, at gennemførelsen af bestemmelserne fra VE II-direktivet træder i kraft inden de øvrige bestemmelser. Dette skyldes, at Danmark for de foreslåede bestemmelser allerede har overskredet VE II-direktivets implementeringsfrist den 30. juni 2021.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet hovedloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, jf. § 77 i VE-loven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1791 af 2. september 2021, som senest ændret ved lov nr. 804 af 7. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 5. stk. 1 indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:

» 8) Omgivelsesenergi: Naturligt forekommende termisk energi og energi akkumuleret i miljøet med indskrænkede grænser, som kan lagres i den omgivende luft, med undtagelse af i afgangsluft, eller i overflade- eller spildevand.«

Nr. 8 og 9 bliver herefter til nr. 9 og 10.

2. I § 5. stk. 1 indsættes efter nr. 9, der bliver til nr. 10, som nyt nummer:

11) Støtteordning: Enhver form for instrument, ordning eller mekanisme, som en EU-medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater anvender, og som fremmer brugen af energi fra vedvarende energikilder ved enten at mindske omkostningerne ved denne energi, at øge den pris, den kan sælges til, eller gennem indførelse af en VE-forpligtelse eller på anden måde at øge den mængde af denne energiform, der købes, herunder, investeringsstøtte, skattefritagelse eller nedsættelse, skatterefusion, støtteordninger for VE-forpligtelser, herunder anvendelse af grønne certifikater, og direkte prisstøtte, herunder afregningstariffer og variable eller faste præmieudbetalinger.«

Nr. 10 bliver herefter nr. 12.

3. I § 5. stk. 1 indsættes efter nr. 10, der bliver til nr. 12, som nyt nummer:

13) VE-forpligtelse: En støtteordning, der kræver, at en bestemt andel af energiproducenternes produktion stammer fra energi fra vedvarende energikilder, at en bestemt andel af energileverandørernes leverancer stammer fra energi fra vedvarende energikilder, eller at en bestemt andel af energiforbrugernes forbrug stammer fra energi fra vedvarende energikilder, herunder ordninger, under hvilke der kan udstedes grønne certifikater til opfyldelse af sådanne forpligtelser.«

Nr. 11 og 12 bliver herefter nr. 14 og 15.

4. I § 37, stk. 1, indsættes efter »§ 37 a«. : »og § 37 b, stk. 1«.

5. Efter § 37 a indsættes:

»§ 37 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan udbetale støtte til elektricitet produceret på havvindmølleparker udbudt efter bestemmelserne i § 23.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan opkræve betaling for elektricitet produceret på havvindmølleparker udbudt efter bestemmelserne i § 23.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter de konkrete støtte- og betalingsmodeller i udbudsmaterialet for de enkelte havvindmølleparker.«

6. Efter kapitel 6 a indsættes:

»Kapitel 6 b

Generelle bestemmelser om VE-støtteordninger

§ 56 b. Denne bestemmelse omhandler generelle bestemmelser om finansielle støtteordninger til fremme af vedvarende energi.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør årligt en plan med den forventede støttetildeling for lovbundne finansielle støtteordninger til fremme af vedvarende energi, og som skal dække som reference i mindst de næste fem år eller, i tilfælde af budgetplanlægningsmæssige begrænsninger, de næste tre år.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren forpligtes til mindst hvert femte år at vurdere effektiviteten af støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder og deres vigtigste fordelingsmæssige virkninger for forskellige forbrugergrupper og for investeringer.

Stk. 4. Der ydes ingen støtte til vedvarende energi, der produceres ved affaldsforbrænding, hvis forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald (affaldsdirektivet) ikke er opfyldt.

Stk. 5. Oprindelsesgarantiers markedsværdi skal tages i betragtning i finansielle støtteordninger for vedvarende energikilder. Klima-, energi-, og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«